

Žil tam princ
jménem Jin Qiaojué.
Jin Qiaojué byl člověk,
který velmi obdivoval
Buddhismus,
od dětství.
Když mu bylo tedy
24 let,
vzdal se trůnu
a stal se mnichem.
On tedy cestoval
po celé Číně,
dokud jednoho dne
nepřišel do hor
jménem Jiuhuashan.
Když tam doputoval,
ta scenérie a topografie
se mu tak líbili,
že si v těch horách
postavil doškovou chatu,
na praktikování.
Brzy potom se tam objevil
nějaký starší.
Co znamená „trường già“?
Je bohatý a také starý.
„Trường” jako v
„trường thượng,”
což znamená, že je starý.
Obvykle jsou to starší lidé,
kteří bývají bohatí.
Mladí lidé nebývají bohatí.
To skutečně není fér, že?
Když jsme mladí,
rádi bychom utráceli hodně
peněz, ale žádné nemáme.
A když jsme staří,
máme peníze,
ale nechceme je už
utrácet. Je to tak?
Často přijdeme
o všechny naše zuby
a nemůžeme nic jíst.
Nemůžeme ani řídit auto,
když jsme staří.
Když jsme mladí,
líbí se nám, když máme
velká a rychlá auta
a hodně peněz,
abychom se bavili.
Ale nemáme peníze.

Když jsme mladí,
ještě nemáme
vybudovanou kariéru
a když jsme starší,
jsme více zajištění,
nashromáždili jsme
si nějaké bohatství,
že?
Časem zbohatneme,
ale už jsme staří.
To už po ničem
skutečně netoužíme,
už jsme vyzkoušeli vše,
co svět nabízí.
I kdyby to byla sojová pasta,
sojová omáčka, jedení rýže
se sojovou omáčkou, už
jsme si tím vším prošli.
Teď už jsme si tak zvykli
na to jíst skromně,
že časem zbohatneme,
nezajímají nás
labužnická jídla.
Když jsme mladí,
jezdíme starým autem
z bazaru.
Autem, které odložili
na skládce,
my ho levně koupíme.
Kromě toho můžeme také
říct, že když s ním trochu
pojezdíme,
odepíšeme ho, že?
Jinak by to mohlo být
trochu nebezpečné,
jeli bychom přímo na hřbitov
auto i řidič, a navěky
bychom tam odpočívali.
Takže Aulačané (Vietnamci)
to nazývají vrakoviště.
Když jsem poprvé vyšla ven,
taky jsem měla několik
aut z bazaru.
Když jsem s ním chvíli
jezdila, když se mu to
nelíbilo, zastavilo se tam.
Naštěstí v tom autě
bylo hodně lidí,
tak jsme šli ven
a tlačili ho.

To auto bylo
velice pohodlné.
Když jsme chudí
a koupíme si takové auto,
je to dobré, protože
do něho nemusíme tankovat.
Kamkoli jedeme,
tlačíme ho,
nemusíme tankovat.
Obzvláště s rodinným autem,
velkým autem, kam
se vejde 5, 6 dětí,
to ušetří hodně peněz,
je velmi ekonomické.
Kamkoli jedeme,
vyskáčeme a tlačíme,
nemusíme tankovat.
Takové auto je velmi dobré
pro životní prostředí, že?
V dnešní době je takové auto
velmi moderní.
Máte auto?
Motorku.
Motorka je fajn, ale
musíte mít helmu.
Motorka je taky
velmi dobrá.
V této zemi, kde žijeme,
jsme považováni za bohaté,
ale mnoho lidí...
Znám taky
jednoho nebo dva lékaře.
Jeden jezdí stále na motorce.
Rychleji tak
navštíví pacienty,
on to říká.
Protože s autem
je hodně potíží.
S motorkou
se trochu pohnete,
proklouznete jako had
a je to rychlé.
Když jedete autem,
někdy musíte
dlouho čekat.
Než se tam dostane,
pacient zemře.
To není dobré.
Lékaři jsou v této zemi
velmi zaneprázdnění.

Jsou lékaři v Au Lac (Vietnamu) hodně vytížení? Jsou vytížení, Mistryně. Vytížení, že? (Ano.) Vy jste také lékař? Proto tomu hned rozumíte. Je mi jich líto. Proto, že chtějí vydělat nějaké peníze, aby splatili peníze, které si půjčili v minulosti na svá studia, musejí často pracovat navíc, například navštěvovat pacienty doma nebo si otevírat soukromé ordinace. Ráno pracují ve státní nemocnici a odpoledne jsou v soukromých ordinacích, pak možná budou mít dost peněz. Obvykle je to v Au Lac (Vietnamu) nebo mnoha dalších zemích stejné, lidé si vždy myslí, že doktoři jsou bohatí, ale nikdo neví, jak tvrdě pracují. Je to skutečně tvrdé. Když se chcete stát doktorem, musíte studovat deset let. Po vystudování vysoké školy musíte jít někam ven na několik let, abyste získala tak zvané praktické zkušenosti. Minimálně osm nebo deset let, abyste se stala odborníkem. A během těchto deseti let nemají moc peněz, protože jsou jako studenti, že? Deset let jen studují. A několik let poté, vyděláváte jen trochu peněz.

V období, kdy vyděláváte jen málo musíte splácet co jste si půjčila během studií. Můj Bože, to je opravdu tvrdé. Po dlouhé době se vám může vrátit váš kapitál, tak jako lidem, kteří podnikají v obchodě. Oni vydají hodně kapitálu, a ještě nevidí žádnou návratnost, a to je skutečně tvrdé. Když máte „šikovné“ ruce, pak je to v pořádku. Když nemáte „šikovné“ ruce, zapomeňte na to. „Trưởng già” je člověk, který je velmi bohatý, nejen bohatý, ale lidé ho také respektují. Je starší, pokročilejšího věku, proto mu lidé říkají „trưởng già“ z respektu. Byl tam tedy jeden starší, který jel do Jiuhuashan. Jiuhuashan má nádhernou scenérii, proto se tam lidé jezdili dívat. Jezdilo tam medítovat mnoho duchovních praktikujících. Tento starší muž vylezl do hor a uviděl Zemského bhikkhu, jak tam seděl v meditaci a pes seděl vedle něho. Pak chtěl ten starý muž postavit chrám jako dar pro toho bhikkhu. „Bhikkhu“ znamená mnich. Znamená to v Aulačtině (Vietnamštině) zemský mnich. Blízko byl také jiný starý muž, „phú thuong”,

což znamená, že to byl velice bohatý obchodník. Jmenoval se Min Ge. Obvykle daroval hodně peněz na stavbu chrámů a pagod v oblasti kolem Jiuhuashan. Byl to oddaný muž, upřímný a velmi štedrý k duchovním praktikujícím. Ten starý pán taky navštívil zemského bhikkhu a zeptal se: „Jak velký pozemek by se vám líbil, pane? Abych ho pro vás mohl připravit.“ Ten zemský mnich odpověděl, že by potřeboval jen pozemek velký jako je jeho háv. Víte, co je to háv? Je to plášť, který vypadá jako deka. Kus látky ve tvaru čtverce, ne plášť, jako se nosí dnes. Má uvnitř „košilku“, hnědé roucho. Říká se mu hnědé roucho. Ale vnější roucho, je látka ve tvaru čtverce, která se skládá z mnoha menších kousků sešitých dohromady. Tak to bývalo, ale dnes je to stejné, mniši v Indii mívají takovou deku. Deku ve tvaru čtverce, která je podobná vaší dece v dnešní době. Vy máte deku, že? Je to jako tato deka, asi takové. V Číně mívají takové deky. Když někam jdou, omotají si ji

takto kolem těla.
 Takto by ta deka,
 například,
 nestačila,
 je příliš malá.
 Obvykle bývá deka jako ta,
 kterou se přikrýváme.
 Takže obvykle
 se duchovní praktikující
 v Indii
 do ní takto balí.
 Když ne, nosí ji
 takto na jedné straně.
 Nosí ji na jedné straně
 a když někam jdou,
 když není zem čistá,
 rozprostřou ji
 a lehnou si na ni.
 A v zimě se s ní
 přikrývali, aby se zahřáli,
 je to tak?
 Praktikujete-li
 Metodu Quan Yin,
 pak ji používáte, abyste se
 přikryli a mohli duchovně
 praktikovat v soukromí.
 Takže háv je původně
 od toho, ano?
 Proč tam bývá tolik záplat?
 Protože původně
 byl háv jen deka.
 Moli jste si ji vzít s sebou
 kam jste chtěli,
 aby vám bylo teplo.
 Když jste ale
 praktikovali dlouho,
 měli jste díru
 tady a tady, proto jste našli
 takový a takový kus látky,
 abyste ji zplátovali.
 Čím více záplat měla,
 znamenalo to, že ta osoba
 praktikovala na vysoké
 úrovni, že praktikovala
 dlouho, že?
 Mnoho desetiletí,
 desítky záplat,
 jedna ročně.
 Například takto.
 Proto háv

buddhistických mnichů
 má dnes
 tolik záplat.
 Stovky záplat takto
 jedna vedle druhé,
 sešitých dohromady.
 Rozumíte tomu,
 co je háv, ano?
 Takže,
 Zemský bhikkhu
 řekl obchodníkovi,
 který měl hodně peněz:
 „Já potřebuji jen kousek
 pozemku, o velikosti
 mého hávu.“
 Háv je asi
 jeden metr čtvereční.
 Bohatý obchodník tedy řekl:
 „Proč jste tak skromný?
 Dobrá, co chcete je
 v pořádku.
 Pozemek velký jako
 háv není žádný problém.
 Mohu takových
 pořídit tisíce.“
 To proto, že byl tak bohatý.
 Všechny okolní pozemky
 patří jemu.
 Nečekaně
 Zemský mnich
 vzal svůj háv,
 vyhodil ho do vzduchu
 a ten pokryl
 všech devět hor.
 Všechny pozemky
 kolem devíti hor
 jeho háv pokryl.
 Obchodník to už slíbil,
 šel tedy domů a prodal
 všechn svůj majetek
 a koupil
 všechny ty hory,
 aby mu je dal darem.
 Byl až do té míry upřímný.
 Poté, co daroval devět hor,
 obdivoval tento starý muž
 Zemského mnicha natolik,
 že řekl svému synovi,
 aby se stal mnichem.
 Oba se stali mnichy.

Syn se stal mnichem
 a následoval
 Zemského bódhisattvu.
 Byl jediným synem.
 Nebylo to tak,
 že by měl dva nebo tři syny
 a nabídl jednoho,
 to by nic moc nebylo.
 Nebylo to tak.
 Obvykle,
 když má rodina syna,
 jediného syna, speciálně
 Číňané,
 nikdy by neopustil domov.
 Aby pokračoval v rodu
 a zachoval jméno rodiny.
 Nenabídl by
 svého jediného syna
 Zemskému mnichovi jen tak.
 Bylo to tak proto,
 že byl velmi upřímný.
 V té době
 ještě buddhistická dharm
 neskončila.
 Nejspíš to bylo krátce
 po tom, co Buddha
 vstoupil do Nirvány, že?
 Stovky let poté byl
 buddhismus stále populární.
 Proto
 dharm stále existuje.
 Zasvěcení se stále
 odevzdávalo.
 Z toho důvodu
 skutečně mnicha respektoval,
 ne kvůli hávu
 nebo duchovní praxi
 v malé poustevně z trávy.
 A respektoval ho natolik,
 že řekl svému synovi,
 aby ho následoval
 a stal se mnichem.
 Později ho i on následoval
 a stal se mnichem.
 Proto obvykle
 na obrazech
 Bódhisattvy
 jsou dva strážci dharmy,
 jak stojí po obou stranách
 a pes u jeho nohou.

Ted' tomu rozumíte.
Je to Min Ge,
otec a syn.
Přijal dharma-jméno
Tao Ming.
Tao Ming byl jeho syn.
Praktikovali duchovně
do takové míry.
Když Zemský Bódhisattva
ještě praktikoval
v Jiuhuashan, vyprávělo se
mnoho legend
o jeho magické síle.
To říkají zvěsti.
To znamená, že je šířili
ústně, slovy.
Stejně jako mnozí z vás
často slyší,
že praktikující říkají,
že mám takovou a takovou
magickou sílu.
Šíří si to mezi sebou.
Proto, díky těmto příběhům
o velké magické síle
si lidé v té době
i pozdější generace mysleli,
že princ, který byl
Zemský bhikkhu,
byl pravým zhmotněním
skutečného
Zemského Bódhisattvy.
Je to možné.
Často se
Quan Yin Bódhisattva
manifestuje
i do tohoto světa,
aby vysvobodil cítící bytosti.
To se také stává.
Tedy, Jiuhuashan se stal
ortodoxním ašramem tohoto
Zemského Bódhisattvy.
Zemský bhikkhu
praktikoval v Jiuhuashan
asi 75 let.
Žil do věku 99 let.
Po celou dobu
jeho asketické praxe
se ani jednou nevrátil
do Korey.